

YOLLAR

Selçuk PERİN
01/08/2001

Milli servetin sokağa atıldığı, ya da iyi kullanıldığı en önemli yerlerden birisi de ülkemizin yollarıdır. Bizler, kullanıcı, yapıcı ve devlet olarak bunun önemini unutmuyormuşuz gibi geliyor bana.

5 senelik bir ayrılıktan sonra yurda ilk kez arabam ile geldim. Ülkemizde taşımacılığın neredeyse tamamının yolar üzerinde yapıldığını biliyoruz. Ama yollarımızın hali içler acısı.

Çukurların, kötü asfaltın üzerinden geçen araçlara verdiği zararı düşünürsek, ve bunların tamiri için harcanan paraları göz önüne getirirsek milli servetin heba edildiğini, ve her geçen gün artmakta olan hasarların bizi biraz daha fakirleştirdiğinin şahitleri oluruz.

Kazaların çoğunun magandalar, terbiyesiz ve dikkatsiz şöförler tarafından yapıldığını söyleyip duruyoruz. Ama öte yandan da kazaların en büyük nedeninin insan faktöründen öte yol ve kullanılan araçların teknik yetersizliğinden olduğunu da unutmamalıyız.

Bozuk yollar üzerinde ayda binlerce kilometre yol yapan araçların çoğu teknik yetersizlikler ile dolu. Farları ayarsız, motorları havayı simsiyah egzoz dumanı ile dolduruyor, amortisörleri yetersiz, lastikleri de mıcır-asfalt yollarda kilometreler kat etmekten yıpranmış, silecekleri de ya siliyor ya da çalışmıyor...

Bütün bunlara bir de eksik bilgi ve ekmek parası yüzünden tamir yetersizliği ve olandan fazla yüklenme eklenince işlem tamamlanıyor ve ağır ve öldürücü kazalar için ortam hazır oluyor.

Teknik kontrolların yetersizliği, baştan savma olması ve yine bir numaralı etken. İnsan hayatının bu kadar ucuzladığı ancak bizim ülkemizde gerçek olabilir.

Ehliyet sistemimizin eksiklikleri de yollarda seyahat etmekte olan araç sayısı her geçen gün çoğaldıkça daha çok ortaya çıkıyor.

Polisimiz isterse her 10 kilometreye bir radar kapanı kursun, isterse her kavşakta pusu kursun. Yetmez. Ellerinde imkânlar kısıtlı. Sürat yapanları, kurallara riayet etmeyenleri seferden men edebilmek, cezalandırabilmek için her kavşağa bir değil birkaç polis aracı koymak gerekecek.

Düşünün bir devlet yolunda geceleyin 90 kilometre ile gidiyorsunuz. Birden yolun ortasından beyaz bir ışık gözünüzü alıyor. Bu bir polis memurunun sizi durdurmak veya yavaşlatmak için yaptığı bir hareket. Polis arabasının kırmızı, mavi ışıkları ise görülmeyecek kadar az. Siz bunu bir motosiklet sansanız, veya gelen bir far ile karıştırsanız ne olacak?

Görevini yapmakta olan bir Polisi ya yaralayacaksınız, ya öldüreceksiniz... Bunun vicdan azabı bir yana bir de cezasını çekeceksiniz. Arkada bırakan yetimlere de bir ufak emekli maaşı verilecek. Ama sevdikleri babaları artık yok olacak. Nerede bunun mantığı?

Devriye gezen polis arabalarının mavi kırmızı renkli ışıkları hep yanıyor. Neden? Gerçekte bir kontrol noktasında buldukları zaman veya bir yere giderken yanmalılar ki etkili olsunlar. Güncel hayatımızda bunların hep yandığını görürsek önemleri yozlaşır ve bunu görmez hale geliriz.

Devamlı yanan ışıkların bir faydası yok da değil. Polisin orada bulunduğunu haber veriyor sizi yavaşlatabiliyor. Ama sonuçta yanından yavaşça geçiliyor ve bir kilometre ötede gaz yine tabana yapışıyor...

Yollarımız gereken önemi vererek hem kaza nedenlerinden birisini etkisiz hale getiririz, hem de vazife yapan görevlilere görevlerini daha iyi yapmaları için ortam yaratırız. Çünkü onlar da bu yollar üzerinde geziyorlar, görev yapıyorlar.

smperin@brutele.be